

БАЛАНС ПІДПРИЄМСТВА: ПРОБЛЕМИ СКЛАДАННЯ

Рета М.В., Блудова О.С.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Баланс представляє собою основний фінансовий звіт у всіх країнах світу та є основним інформаційним джерелом про фінансово-майновий стан для внутрішніх та зовнішніх користувачів. Бухгалтерський баланс відображає інформацію про активи, зобов'язання та власний капітал підприємства і є основою для розрахунку найважливіших показників фінансового стану та ефективності використання ресурсів. В основу балансу у будь-якій країні покладено основне рівняння бухгалтерського обліку: рівність активів та пасивів підприємства.

Але незважаючи на те, що бухгалтерський баланс є універсальним та досить зрозумілим інформаційним джерелом для зацікавлених сторін, форми його складання та представлення мають певні відмінності, які можливо згрупувати за наступними напрямками:

- за формами складання (вертикальний та горизонтальний);
- за видами діяльності підприємства (промислові і торгівельні підприємства, бюджетні установи та організації, банківські установи);
- за формами власності (акціонерні товариства, державні та приватні підприємства тощо).

Так, в нашій країні незважаючи на те, що прийнято єдину методологію обліку, регулювання порядку ведення, складання та подачі бухгалтерського балансу здійснюється окремими органами. Так, наприклад, усі бюджетні установи, незалежно від їх профілю та галузевого призначення, складають бухгалтерські баланси за формою, яку щорічно затверджує Державне казначейство України, порядок складання балансу банківських установ регулюється Національним банком України, а форма звіту малих підприємств затверджується Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва».

Отже така розосередженість нормативної бази обліку та форм звітності можуть призводити до певних неузгодженостей та термінологічних різниць, що може стати перешкодою для отримання достовірних даних та значень фінансових показників.

Успішне вирішення теоретико-методичних питань складання балансу, трансформація і уніфікація його структури дозволять підвищити якість звітної інформації та ефективність використання її для управлінських потреб.